

ושומר אותו, נקשר בשני
האחרים ונכנס בהם, ואז מגיע
לפלך הקדוש.

אמר רבי יצחק, והוא מי שזכה
בצדיק, זוכה בנצח והוד
ויששת אלה, שתחברכה בהם
בנסת ישראל.ומי שזכה בהם,
זכה במלוך הקדוש, ונכנס בכל
הארבעה.

ובנוגן ארבעה אלו שמייה
לרשות הקדוש זהה מאربعה
דברים: שמייה של בנט
ישראל - שמייה של נצח.
שמייה של צדיק - שמייה של
שפחה. שמייה של נצח -
שמייה של בת עזב כוכבים
ומזלות. שמייה של הור -
שמייה של זונה. ועל זה יכול
ה אלוהיך - זו בנסת ישראל.
במה זוכים ישראל לקלט פניו
שכינה? בשמייה מנשה, ועל זה
בתווב (ויקרא י"ח) ואת אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגולות
ערותה. מה זה לגולות? זו בנסת
ישראל, ובזה אחוזים וגנושים
דברים אחרים שננסת ישראל
נקשרה בהם. והרי באני
תדברים.

וחישר בעניינו תעשה - זה צדיק,
במו שפטות (טהילים לד) עיני ה' אל
צדיקים, להשמר משפחה. והרי
בארנו את הדברים, שפטות
ושפחה כי חירש גבירתה,
שגורם לצדיק שיזבק בשפחה.
והאונת למוציאו - זה נצח,
להשמר ולשא ישקר בו שלא יבניט
שם זה בבית אל נבר, ולא ישקר
בנצח, שפטות (שמואל א ט) וגם
נצח ישראל לא ישקר. ומיו
ששומר את זה, קים מוציאו,
שפפות (טהילים לד) כי לא תשחחו
לאל אחר. ושמרת כל חקיו -
זה סוד, להשמר מן זונה.

ו�킷 שרו ביה. ועל כן, מאן דעה אל באlein
תרין, ונטר לוין, אתקשר בתראי אחרים,
ועאל בהו, וכדין מטי למלך קדיישא.

אמר רבי יצחק, ורקאי מאן דזכי בצדיק, זכי
בנצח והוד, ואlein איןון תלטא,
דאתקשר בא והוא בנטו ישראלי. ומאן דזכי בהו,
זכי במלך קדיישא, ועאל בכלו ארבעה.

ילקבלי ארבעה אלין, נטרו להאי רישימה
קדיישא, מארבע מלין: נטרו דבנסת
ישראל, אסתמורתא דנדת. נטרו דצדיק,
אסתמורתא דשפחה. נטרו דנצח,
אסתמורתא דבנת עבודת כוכבים ומזלות.
נטרו דהוד, אסתמורתא דזונה. ועל דא לךול
ז' אליה, דא בנסת ישראל.

במה זכאן ישראל לקלט אפי שכינה,
באסתמורתא מן נדה. ועל דא כתיב,
(ויקרא י"ח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב
לגולות ערotta. מי לגולות ערotta דא בנסת
ישראל. ובהאי אחידן ומתקשרן מלין
אחרני, דבנסת ישראל אתקשרת בהו. וזה
איקמיה מלוי.

זה ישר בעניינו תעשה: דא צדיק. במה דכתיב,
(טהילים לד) עיני יי' אל צדיקים, לאסתמורתא
שפחה. (דף ס"א ע"א) וזה אוקימנא מלוי.
דכתיב, (משל י') ושפחה כי תירש גבירתה,
דגרים לצדיק דאתדק בשפחה. והאונת
למצותיו: דא נצח, לאסתמורתא (רלא שקר י"ח) דלא
יעול רישימה דא בבח אל נבר, ולא ישקר ביה
בנצח. דכתיב, (שמואל א ט) וגם נצח ישראל לא
ישקר. ומאן דנטיר האי, קיים מוציאו,
דכתיב, (سمואל לד) כי לא תשחחו לאל אחר.
ושמרת כל חקיו: דא הוד, לאסתמורתא מן
זונה.